

**Tiivistelmä komission päätöksestä,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 2018,
Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan mukaisesta menettelystä**

(Asia AT.40469 – Denon & Marantz (vertikaaliset rajoitukset))

(tiedoksiannettu numerolla C(2018) 4774 final)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2018/C 335/05)

Komissio antoi 24. heinäkuuta 2018 päätöksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan mukaisesta menettelystä. Komissio julkaisee osapuolten nimet ja päätöksen olennaisen sisällön sekä mahdollisesti määrättävät seuraamukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 30 artiklan säännösten mukaisesti. Se ottaa huomioon yritysten oikeutetut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta.

1. JOHDANTO

- (1) Päätös on osoitettu yrityksille D&M Holdings Inc., D&M Germany GmbH ja D&M Europe BV, yhdessä 'D&M'. D&M on audio- ja videoelektronikan ja kodin viihdelaitteiden valmistaja. D&M Germany GmbH ja D&M Europe BV ovat yrityksen D&M Holdings Inc. (Japani) kokonaan omistamia tytäryhtiöitä.
- (2) Päätös koskee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 101 artiklan kahta yhtenä kokonaisuutena pidettävää jatkettua rikkomista. D&M Germany GmbH ja D&M Europe BV ovat rikkoneet SEUT-sopimuksen 101 artiklaa soveltaessaan käytäntöjä, joilla pyrittiin rajoittamaan Saksassa ja Alankomaissa toimivien vähittäismyyjien mahdollisuuksia määrittää jälleenmyyntihintansa itsenäisesti.

2. ASIAN KUVAUS

2.1 Menettely

- (3) Asia sai alkunsa muun muassa D&M:n tuotteita myyvän verkkokaupan toimitiloissa Saksassa 10. maaliskuuta 2015 tehdyistä ennalta ilmoittamattomista tarkastuksista.
- (4) Komissio aloitti 2. helmikuuta 2017 menettelyn tehdäkseen asetuksen (EY) N:o 1/2003 III luvun mukaisen päätöksen.
- (5) D&M ilmoitti pian tämän jälkeen halukkuudestaan tehdä yhteistyötä komission kanssa ja toimitti asiaan liittyviä lisätietoja.
- (6) D&M toimitti myöhemmin virallisen yhteistyötarjouksen asetuksen (EY) N:o 1/2003 7 ja 23 artiklan mukaisen päätöksen tekemiseksi.
- (7) Komissio antoi D&M:lle väitetiedoksiannon 13. kesäkuuta 2018. D&M toimitti vastauksensa väitetiedoksiantoon 25. kesäkuuta 2018.
- (8) Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevä neuvoa-antava komitea antoi 10. heinäkuuta 2018 asiasta myönteisen lausunnon.
- (9) Komissio antoi päätöksen 24. heinäkuuta 2018.

2.2 Yritykset, joille päätös on osoitettu, ja rikkomisen kesto

- (10) Seuraavat yritykset ovat rikkoneet SEUT-sopimuksen 101 artiklaa osallistumalla suoraan jäljempänä mainittuina ajanjaksoina kilpailunvastaisiin käytäntöihin:

Yritys	Kesto
Rikkominen Saksassa: D&M Germany GmbH	19. huhtikuuta 2011–19. tammikuuta 2015
Rikkominen Alankomaissa: D&M Europe BV	30. toukokuuta 2011–6. helmikuuta 2014

⁽¹⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

2.3 Yhteenveto rikkomisista

- (11) Rikkomiskausien aikana D&M seurasi vähittäismyyjiä jälleenmyyntihintoja ja pyysi ja sai heiltä suostumuksen hintojen nostamiseen halutulle tasolle. Tämä toteutettiin usein kohdistamalla alhaisia vähittäishintoja tarjoaviin vähittäismyyjiin kaupallisia paineita ja joissakin tapauksissa ryhtymällä vastatoimiin vaatimuksiin suostumattomia vähittäismyyjiä vastaan etenkin sulkemalla tilejä tilapäisesti ja katkaisemalla asianomaisia tavaratoimituksia.
- (12) D&M toteutti Saksassa ja Alankomaissa strategiaa, jolla pyrittiin saavuttamaan ja säilyttämään vakaa jälleenmyyntihintataso. D&M:n työntekijät, johto mukaan lukien, seurasivat jälleenmyyntihintoja kummassakin jäsenvaltiossa ja ottivat säännöllisesti yhteyttä vähittäismyyjiin pyytääkseen näitä nostamaan hintojaan. Toimintaa perusteltiin myös joidenkin vähittäismyyjiä valituksilla jälleenmyyntihintoihin kohdistuvasta paineesta, jonka aiheuttivat muut, aggressiivisesti hinnoittelevat jälleenmyyjät, jotka eivät antaneet heille mahdollisuutta myydä D&M:n tuotteita halutuilla korkeammilla hinnoilla ja siten saavuttaa odottamiaan voittomarginaaleja. Vähittäismyyjät suostuivat säännöllisesti D&M:n pyyntöihin ja mukauttivat jälleenmyyntihintojaan.
- (13) D&M painosti Saksassa ja Alankomaissa haluttuja hintoja halvemmalla myyviä jälleenmyyjiä uhkailemalla heitä ja toteuttamalla vastatoimia heitä vastaan.

2.4 Korjaustoimenpiteet

- (14) Päätöksessä sovelletaan sakkojen laskentaa koskevia suuntaviivoja vuodelta 2006 ⁽¹⁾.

2.4.1 Sakon perusmäärä

- (15) Määrittäessään sakkojen määrää komissio otti huomioon myynnin arvon Saksassa vuonna 2014 ja Alankomaissa vuonna 2013, jotka olivat viimeiset kokonaiset tilikaudet, jolloin D&M osallistui rikkomiseen.
- (16) Komissio otti huomioon sen, että jälleenmyyntihintojen määräämisellä rajoitetaan kilpailua SEUT-sopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja että vertikaaliset sopimukset ja jälleenmyyntihintojen määräämisen kaltaiset yhdenmukaistetut menettelytavat haittaavat kilpailua luonteensa vuoksi usein vähemmän kuin horisontaaliset sopimukset. Kun otetaan huomioon nämä tekijät ja asiaan liittyvät erityisolosuhteet, myynnin arvon osuudeksi vahvistetaan seitsemän prosenttia.
- (17) Komissio otti huomioon kahden yhtenä kokonaisuutena pidettävän jatkettun rikkomisen keston, kuten edellä on mainittu.

2.4.2 Perusmäärään tehtävät mukautukset

- (18) Asiaan ei liity raskauttavia eikä lieventäviä seikkoja.

2.4.3 Liikevaihtoon sovellettava 10 prosentin yläraja

- (19) Yksikään sakko ei ylitä 10:tä prosenttia D&M:n maailmanlaajuisesta liikevaihdosta.

2.4.4 Sakon alennus yhteistyön perusteella

- (20) Koska D&M on tehnyt komission kanssa tosiasiallista yhteistyötä, joka ylittää yrityksen lakisääteiset velvoitteet, komissio katsoo, että yritykselle muussa tapauksessa määrättävän sakon määrää olisi alennettava 40 prosenttia sakkojen laskentaa koskevien suuntaviivojen 37 kohdan mukaisesti.

3. PÄÄTELMÄ

- (21) Edellä esitetyn perusteella D&M:lle yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatkettusta rikkomisesta asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävän sakon lopullinen määrä on 6 327 000 euroa Saksan osalta ja 1 392 000 euroa Alankomaiden osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 210, 1.9.2006, s. 2.